

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ

BÀI 83 - ĐỨC CHÚA JÊSUS KHỞI GIẢNG VỀ NƯỚC THIÊN ĐÀNG.

Phần 2- Những sự đã được tỏ ra trong Kinh-Thánh làm chứng về Đức Chúa Jêsu Christ.

Ma-thi-ơ 11:13-19: Vì hết thấy các đấng tiên tri và sách luật đã nói trước cho đến đời Giảng. Nếu các người muốn hiểu biết, thì ấy là Ê-li, là đấng phải đến. Ai có tai mà nghe, hãy nghe. Ta sẽ sánh dòng dõi này với ai? Dòng dõi này giống như con trẻ ngồi giữa chợ, kêu la cùng bạn mình, mà rằng: Ta đã thổi sáo, mà bay không nhảy múa; ta đã than vãn, mà bay không khóc. Vì Giảng đã đến, không ăn, không uống, người ta nói rằng: Giảng bị quỷ ám. Con người đến, hay ăn hay uống, thì họ nói rằng: Kia, là người ham ăn mê uống, bạn bè với người thu thuế cùng kẻ xấu nết. Song le, sự khôn ngoan được xưng là phải, bởi những việc làm của sự ấy.

Trong câu số 14, chữ mà bản tiếng Việt chép là **muốn** đó là chữ Θέλω - **thelo**, số 2309 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *xác định, quyết định, thích thú, yêu mến*;

Chữ mà bản tiếng Việt chép là **hiểu biết** đó là chữ δέχομαι - **dechomai**, số 1209 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *tiếp thu, tiếp nhận, chấp nhận, nắm giữ lấy, không bác bỏ*;

Chữ Ê-li chép trong câu 14 này, đó là chữ Ηλίας - **Helias**, số 2243 của tiếng Hy-lạp (Greek) ra từ gốc tiếng Hê-bơ-rơ là chữ **עֲלִיָּהּ** - **Elijah**, số 452 có nghĩa là: *Giê-hô-va là Đức Chúa Trời hoặc Đức Chúa Trời của tôi là Giê-hô-va*;

Tiếp theo bài trước, sau khi trả lời các môn đồ của Giảng báp-tít, Chúa Jêsu bắt đầu nói giải nghĩa cho các môn đồ của Ngài và những điều mà Kinh-Thánh đã nói trước về Ngài.

Toàn bộ các câu trên khi được dịch sát nghĩa với bản tiếng Hy-lạp (Greek), sẽ như sau:

“ Vì hết thấy đấng tiên tri và sách luật pháp đã nói trước cho đến đời Giảng báp-tít. và nếu các người xác định (quyết định, thích thú, yêu mến) chấp nhận (tiếp thu, tiếp nhận, chấp nhận, nắm giữ lấy, không bác bỏ những sự đã được chép đó là đúng), thì những sự đã chép đó thì ấy là Ê-li đấng (đã được nói trước đó) phải đến. Người nào có tai mà nghe, hãy để người ấy nghe. Nhưng cũng vì sự đó (sự nghe mà nhận biết được đó) mà ta sẽ sánh dòng dõi (thế hệ, thời đại) này thế nào? Nó giống như đứa con trai ngồi giữa chợ (giữa đường, giữa chốn đông người), mà nói với những kẻ theo mình mà rằng: Ta đã thổi sáo cho các người mà các người không nhảy múa; ta đã khóc cho các người mà các người không than khóc (không buồn rầu). Vì Giảng (báp-tít) đã đến và người không ăn cũng không uống (như người ta) thì họ (người ta) nói rằng Người (Giảng báp-tít) bị quỷ ám. Con người (Con trai của loài người) đến ăn và uống, thì họ (người ta) nói rằng: Kia người tham ăn và nghiện uống (nghiện rượu), bạn của kẻ thu thuế cùng những người phạm tội. Nhưng sự khôn ngoan được chứng minh (được công nhận, được khẳng định, được tôn trọng, được bày tỏ ra) là đúng bởi những bông trái (thành quả, công việc) của mình. ”

Nếu chúng ta tiếp nối các Lời mà Đức Chúa Jêsu đã phán với các môn đồ của Ngài cùng những người đến nghe Ngài giảng về việc các môn đồ của Giảng báp-tít nghi ngờ về thân phận thật của Ngài, thì chúng ta sẽ thấy Chúa Jêsu đang quở trách người ta về những sự vô tín, kiêu ngạo và cứng lòng trước Lời Đức Chúa Trời, là các mạng lệnh cùng các điều răn mà Đức Chúa Trời đã phán với Môi-se và được chép trong Kinh-Thánh cùng với các lời tiên tri mà Đức Chúa Trời đã cậy miệng các tôi tớ Ngài mà phán trước về việc Đức Chúa Trời sẽ sai Con một của Ngài đến thế gian này để cứu chuộc nhân loại cho Đức Chúa Trời.

Chúa Jêsu phán: **Các người đã đi xem chi trong đồng vắng? Có phải xem cây sậy bị gió rung chẳng? “Các người đi xem cái chi nữa? Có phải xem người mặc áo tốt đẹp chẳng? Kia, những người mặc áo tốt đẹp thì ở trong đền vua. Nhưng các người lại đi xem cái chi nữa? Có phải là xem đấng tiên tri chẳng? Phải, ta nói cùng các người, cũng hơn đấng tiên tri nữa. Ấy vì người đó mà có chép rằng: Này, ta sai sứ ta đến trước mặt con, dọn đường sẵn cho con đi. Quả thật, ta nói cùng các người, trong những người bởi đàn bà sanh ra, không có ai được tôn trọng hơn Giảng Báp-tít, nhưng mà kẻ rất nhỏ hèn trong nước thiên đàng còn được tôn trọng hơn người. Song, từ ngày Giảng Báp-tít đến nay, nước thiên đàng bị hãm ép, và là kẻ hãm ép đó choán lấy.”**(Ma-thi-ơ 11:8-12)

Đức Chúa Jêsu đang quở trách người ta vì Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người và ban cho loài người các khả năng để nhận biết mọi sự chung quanh mình cùng trí khôn để nhận biết ý nghĩa của những sự đó, đặc biệt là đối với dân Y-sơ-ra-ên, Đức Chúa Trời đã ban cho họ luật pháp cùng các lời tiên tri và thời gian để nhận biết các dấu hiệu mà Đức Chúa Trời đã phán qua các đấng tiên tri của Ngài, ấy là Đức Chúa Trời nhân từ đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên sự lựa chọn hoặc là sự sống với sự phước hạnh hoặc là sự rửa sả với sự

chết. Thế nhưng dân Y-sơ-ra-ên đã không có lòng kính sợ Đức Giê-hô-va và không tôn trọng các Lời của Ngài, vì thế cho nên người ta đã không nhận biết Đấng cứu chuộc Y-sơ-ra-ên đã đến và người ta đã đối xử với Ngài như người ta đối xử với kẻ ác vậy.

Khi người ta thấy tiên tri, thấy thiên sứ, thấy sứ giả của Đức Chúa Trời đến để loan báo bất kỳ điều gì, thì người ta phải nhận biết sự nghiêm trọng của công việc đó liên quan đến sự sống của họ và người ta phải có thái độ đúng đắn đối với các lời mà sứ giả của Đức Chúa Trời công bố ra. Thế nhưng dân Y-sơ-ra-ên đã không tôn trọng các tội lỗi của Đức Chúa Trời, vì thế cho nên các mạng lệnh cùng các lời tiên tri đã được phán ra cho dân Y-sơ-ra-ên đó đã không có tác dụng khiến cho người ta tỉnh thức trước những sự hay chết của họ.

Giăng 5:39: Các người dò xem Kinh Thánh, vì tưởng bởi đó được sự sống đời đời: ấy là Kinh Thánh làm chứng về ta vậy.

Trách nhiệm của con cái là phải nghe và vâng lời cha mình thế nào thì đối với tuyển dân của Đức Chúa Trời cũng vậy, nghĩa là dân Y-sơ-ra-ên phải lắng nghe Lời Đức Chúa Trời và phải vâng giữ và làm theo các mạng lệnh của Ngài, vì nhờ Lời Đức Chúa Trời mà họ được hưởng sự sống lại, được sống thành công, sống thanh vượng, sống mạnh mẽ và sự sống đời đời trong Đức Chúa Trời. Khi Đức Giê-hô-va ban luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, Ngài đã cảnh báo cho dân Y-sơ-ra-ên biết những sự sẽ xảy đến với họ tùy theo thái độ của họ đối với các mạng lệnh của Ngài.

Phục truyền luật lệ ký 11:8-32: Vậy, phải gìn giữ hết thảy điều răn mà ta truyền cho các ngươi ngày nay, để các ngươi được mạnh mẽ, vào nhận lấy xứ mà mình sẽ chiếm được, hầu cho các ngươi sống lâu ngày trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho tổ phụ các ngươi và cho dòng dõi của họ, tức là xứ dư-mê-sa và mật. Vì xứ người sẽ vào nhận lấy chẳng phải như xứ Ê-díp-tô, là nơi mình đã ra khỏi; tại nơi ấy người gieo mạ và phải nhờ lấy chân mình mà tưới, như một vườn rau cỏ; nhưng xứ các ngươi sẽ đi vào nhận lấy đó, là một xứ có núi và trũng, nhờ mưa trời mà được thấm tưới. Ấy là một xứ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người săn sóc, mắt Ngài hằng đoái xem nó từ đầu năm đến cuối. Vậy, nếu các ngươi chăm chỉ nghe các điều răn ta truyền cho các ngươi ngày nay, hết lòng, hết ý kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và phục sự Ngài, thì ta sẽ cho mưa mùa thu và mưa mùa xuân xuống thuận thì tại trong xứ các ngươi; người sẽ thu góp ngũ cốc, rượu, và dầu của người. Ta cũng sẽ khiến đồng ruộng người sanh cỏ cho súc vật người; người sẽ ăn và được no nê. Các ngươi khá cẩn thận, kẻo lòng mình bị dụ dỗ, xây bỏ Chúa, mà hầu việc các thần khác, và quỳ lạy trước mặt chúng nó chẳng; e cơn thịnh nộ của Đức Giê-hô-va sẽ phừng lên cùng các ngươi, Ngài đóng các tầng trời lại, nên nổi chẳng có mưa nữa, đất không sanh sản: như vậy, các ngươi sẽ vội chết mất trong xứ tốt tươi này, là xứ mà Đức Giê-hô-va ban cho các ngươi. Vậy, hãy cất để trong lòng và trong trí mình những lời ta nói cùng các ngươi, đeo nó như một dấu nơi tay, như một ấn chỉ giữa hai con mắt. Hãy dạy nó lại cho con cái mình, nói đến hoặc khi người ngồi ở trong nhà hay là đi đường, hoặc khi người nằm hay là khi trời dậy. Cũng phải ghi các lời ấy trên cột nhà và trên cửa mình, hầu cho những ngày của các ngươi và của con cái các ngươi được nhiều thêm trong xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho tổ phụ các ngươi, y như những ngày của trời ở trên đất. Vì nhược bằng các ngươi cẩn thận gìn giữ hết thảy điều răn này mà ta truyền cho các ngươi phải làm lấy, kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi, đi theo các đạo Ngài, và triu mến (tôn trọng) Ngài, thì Đức Giê-hô-va sẽ đuổi những dân tộc này ra khỏi trước mặt các ngươi, khiến các ngươi thắng được dân tộc lớn và mạnh hơn mình. Phàm nơi nào bàn chân các ngươi sẽ đạp đến, đều thuộc về các ngươi. Giới hạn các ngươi sẽ chạy từ đồng vắng tới Li-ban, từ sông Ô-phơ-rát đến biển tây. Chẳng ai đứng nổi trước mặt các ngươi; Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi sẽ rải sự kinh khủng và sợ hãi trong khắp xứ các ngươi sẽ đạp chân lên, y như Ngài đã phán. Kìa, ngày nay ta đặt trước mặt các ngươi sự phước lành và sự rửa sả: sự phước lành, nếu các ngươi nghe theo các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi, mà ta truyền cho ngày nay; sự rửa sả, nếu các ngươi không nghe theo các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi, nhưng xây bỏ đường ta chỉ cho ngày nay, đặt đi theo các thần khác mà các ngươi không hề biết. Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời người khiến người vào xứ dư-mê-sa nhận lấy, thì phải rao sự chúc lành trên núi Ga-ri-xim, và sự chúc dữ trên núi Ê-ban. Hai núi này há chẳng phải ở bên kia sông Giô-đan, qua khỏi đường tây, tại đất dân Ca-na-an ở trong đồng ruộng, đối ngang Ghinh-ganh, gần những cây vả bộp của Mô-rê sao? Vì các ngươi sẽ đi ngang qua sông Giô-đan, đặt vào nhận lấy xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi ban cho; các ngươi sẽ lấy xứ

làm sản nghiệp và ở tại đó. Vậy, phải cẩn thận làm theo hết thấy những luật lệ và mạng lệnh mà ngày nay ta đặt trước mặt các người.

Phục truyền luật lệ ký 30:19-20: Ngày nay, ta bắt trời và đất làm chứng cho các người rằng ta đã đặt trước mặt người sự sống và sự chết, sự phước lành và sự rửa sả. Vậy, hãy chọn sự sống, hầu cho người và dòng dõi người được sống, thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, vâng theo tiếng phán Ngài, và trù mến (*tôn trọng*) Ngài; vì Ngài là sự sống người và làm cho người được sống lâu, đặt người ở trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho các tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.

Trải qua hơn một ngàn năm kể từ khi tiếp nhận luật pháp của Đức Giê-hô-va, dân Y-sơ-ra-ên đã lui đi và không hết lòng trở lại với Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, vì thế cho nên Đức Giê-hô-va đã cậy các tiên tri của Ngài để phán bảo trước cho tuyển dân của Ngài về điều Ngài sẽ làm để giải cứu dân của Ngài, đó là Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ sai Con một của Ngài đến thế gian này để cứu chuộc nhân loại.

Ê-sai 9:1-7: Dân đi trong nơi tối tăm đã thấy sự sáng lớn; và sự sáng đã chiếu trên những kẻ ở xứ thuộc về bóng của sự chết. Chúa đã làm cho dân nầy thêm nhiều; và thêm sự vui cho họ. Mọi người đều vui mừng trước mặt Chúa, như vui mừng trong ngày mùa gặt, như người ta reo vui trong lúc chia của cướp. Vì Chúa đã bẻ cái ách họ mang, cái roi đánh trên vai họ, cái gậy của kẻ hà hiếp, như trong ngày của Ma-di-an. Cả giày dép của kẻ đánh giặc trong khi giao chiến, cùng cả áo xông vấy máu, đều dùng để đốt và làm đồ chum lửa. Vì có một con trẻ sanh cho chúng ta, tức là một con trai ban cho chúng ta; quyền cai trị sẽ nẩy trên vai Ngài. Ngài sẽ được xưng là Đấng Lạ lùng, là Đấng Mưu luận, là Đức Chúa Trời Quyền năng, là Cha Đời đời, là Chúa Bình an. Quyền cai trị và sự bình an của Ngài cứ thêm mãi không thôi, ở trên ngôi Đa-vít và trên nước Ngài, đặt làm cho nước bền vững, và lập lên trong sự chánh trực công bình, từ nay cho đến đời đời. Thật, lòng sốt sắng của Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ làm nên sự ấy! Chúa đã giáng một lời trong Gia-cốp, và lời ấy đổ xuống trên Y-sơ-ra-ên.

Ê-sai 11:1-16: Có một chồi sẽ nứt lên từ gốc Y-sai, một nhánh từ rễ nó sẽ ra trái. Thần của Đức Giê-hô-va sẽ ngự trên Ngài, tức là thần khôn ngoan và thông sáng, thần mưu toan và mạnh sức, thần hiểu biết và kính sợ Đức Giê-hô-va. Ngài lấy sự kính sợ Đức Giê-hô-va làm vui; chẳng phán xét theo mắt mình thấy, và chẳng cứ sự tai nghe mà đoán định. Nhưng Ngài sẽ dùng sự công bình xét đoán kẻ nghèo, và xử lý ngay thẳng cho kẻ nhu mì trên đất. Ngài sẽ đánh thế gian bằng cái gậy của miệng mình, và lấy hơi thở nơi môi mà giết kẻ ác. Sự công bình sẽ làm dây thắt lưng của Ngài, sự thành tín sẽ làm dây ràng hông. Bấy giờ muông sói sẽ ở với chiên con, beo nằm với dê con; bò con, sư tử con với bò nuôi mập cùng chung một chỗ, một đứa con trẻ sẽ dắt chúng nó đi. Bò cái sẽ ăn với gấu; các con nhỏ chúng nó nằm chung, sư tử ăn cỏ khô như bò. Trẻ con đang bú sẽ chơi kẻ ỏ rắn hổ mang, trẻ con thôi bú sẽ thò tay vào hang rắn lục. Nó chẳng làm hại, chẳng giết ai trong cả núi thánh của ta; vì thế gian sẽ đầy dẫy sự hiểu biết Đức Giê-hô-va, như các dòng nước che lấp biển. Xảy ra trong ngày đó, rễ Y-sai đứng lên làm cờ cho muôn dân, các nước đều tìm đến Ngài, nơi an nghỉ của Ngài sẽ được vinh hiển. Trong ngày đó, Chúa còn đặt tay một lần nữa đặt chuộc dân sót của Ngài, tức là kẻ sót lại bởi A-si-ri, Ê-díp-tô, Pha-trô, Cút, Ê-lam, Si-nê-a, Ha-mát cùng các cù lao biển. Chúa sẽ dựng một cây cờ cho các nước; nhóm những người Y-sơ-ra-ên bị đuổi, thâu những người Giu-đa lưu lạc, từ bốn góc đất. Bấy giờ sự ghen tương của Ép-ra-im sẽ mất, kẻ khuấy rối Giu-đa sẽ bị trừ đi; Ép-ra-im không ghen ghét Giu-đa nữa, Giu-đa không khuấy rối Ép-ra-im nữa. Chúng nó sẽ bay trên vai dân Phi-li-tin về phía tây; cùng nhau cướp giật con cái phương đông; tra tay trên Ê-dôm và Mô-áp; con cái Am-môn sẽ vâng phục họ. Đức Giê-hô-va sẽ làm cạn tất giải biển Ê-díp-tô; vung tay trên Sông cái bởi gió cháy của Ngài, đánh mà chia ra làm bảy suối, và khiến người ta có thể đi qua không ướt dép. Vậy, sẽ có một đường cái cho dân sót của Ngài, là những kẻ sót lại bởi A-si-ri, cũng như đã có một đường cái cho Y-sơ-ra-ên trong ngày họ ra khỏi xứ Ê-díp-tô vậy.

Đức Giê-hô-va đã dùng tiên tri Ê-sai để báo trước cho dân Y-sơ-ra-ên về công việc mà Ngài sẽ làm để cứu chuộc dân Y-sơ-ra-ên và cho cả nhân loại nữa, nhưng dường như các lời tiên tri đó đã không được người ta trông đợi và yêu mến, nên trải gần sáu mươi năm của chức vụ tiên tri Ê-sai, Đức Giê-hô-va đã dùng người để nói nhiều lần về sự sẽ đến của Con một Ngài để cứu rỗi dân Y-sơ-ra-ên, nhưng người ta vẫn không để ý đến các lời tiên tri ấy. Đức Giê-hô-va cũng đã biết trước rằng, người ta sẽ bắt Con một của Ngài và đóng đinh Con ấy lên cây thập hình như người ta đóng đinh kẻ phạm tội trọng vậy.

Ê-sai 53:1-12: Ai tin điều đã rao truyền cho chúng ta, và cánh tay Đức Giê-hô-va đã được tỏ ra cho ai? Người đã lớn lên trước mặt Ngài như một cái chồi, như cái rễ ra từ đất khô. Người chẳng có hình dung, chẳng có sự đẹp đẽ; khi chúng ta thấy người, không có sự tốt đẹp cho chúng ta ưa thích được. Người đã bị người ta khinh dể và chán bỏ, từng trải sự buồn bực, biết sự đau ốm, bị khinh như kẻ mà người ta che mặt chẳng thèm xem; chúng ta cũng chẳng coi người ra gì. Thật người đã mang sự đau ốm của chúng ta, đã gánh sự buồn bực của chúng ta; mà chúng ta lại tưởng rằng người đã bị Đức Chúa Trời đánh và đập, và làm cho khốn khổ. Nhưng người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa phạt người chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh. Chúng ta thấy đều như chiên đi lạc, ai theo đường nấy; Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của hết thảy chúng ta đều chất trên người. Người bị hiếp đáp, nhưng khi chịu sự khốn khổ chẳng hề mở miệng. Như chiên con bị dắt đến hàng làm thịt, như chiên cằm ở trước mặt kẻ hốt lông, người chẳng từng mở miệng. Bởi sự ức hiếp, và xử đoán, nên người đã bị cất lầy; trong những kẻ đồng thời với người có ai suy xét rằng người đã bị dứt khỏi đất người sống, là vì cơ tội lỗi dân ta đáng chịu đánh phạt? Người ta đã đặt mồ người với những kẻ ác, nhưng khi chết, người được chôn với kẻ giàu; dầu người chẳng hề làm điều hung dữ và chẳng có sự dối trá trong miệng. Đức Giê-hô-va lấy làm vừa ý mà làm tổn thương người, và khiến gặp sự đau ốm. Sau khi đã dâng mạng sống người làm tế chuộc tội, người sẽ thấy dòng dõi mình; những ngày người sẽ thêm dài ra, và ý chỉ Đức Giê-hô-va nhờ tay người được thành vượng. Người sẽ thấy kết quả của sự khốn khổ linh hồn mình, và lấy làm thỏa mãn. Tội tố công bình của ta sẽ lấy sự thông biết về mình làm cho nhiều người được xưng công bình; và người sẽ gánh lấy tội lỗi họ. Vậy nên ta sẽ chia phần cho người đồng với người lớn. Người sẽ chia của bắt với những kẻ mạnh, vì người đã đổ mạng sống mình cho đến chết, đã bị kể vào hàng kẻ dữ, đã mang lấy tội lỗi nhiều người, và cầu thay cho những kẻ phạm tội.

Dường như lời tiên tri của Ê-sai đã nói đó bay vào trong không gian mà không có tiếng vọng lại vậy, thật như tâm linh của Ê-sai đã cảm nhận được điều này khi phải nói ra theo ý muốn của Đức Giê-hô-va, nên người đã nói: Ai tin điều đã rao truyền cho chúng ta, và cánh tay Đức Giê-hô-va đã được tỏ ra cho ai?

Đức Giê-hô-va đã thấy rõ lòng cứng cỏi của dân Y-sơ-ra-ên trước kế hoạch cứu chuộc của Ngài, nên Đức Giê-hô-va đã dùng tiên tri Ma-la-chi để báo trước về việc Ngài sẽ sai một sứ giả đi trước khi Con một của Ngài bước vào thế gian để thi hành sự cứu chuộc nhân loại, và sứ giả đó là Giảng báp-tít.

Ma-la-chi 3:1-6: **Nầy, ta sai sứ giả ta, người sẽ dọn đường trước mặt ta; và Chúa mà các người tìm kiếm sẽ thành linh vào trong đền thờ Ngài, tức là thiên sứ của sự giao ước mà các người trông mong.** Nầy, Ngài đến, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Nhưng ai sẽ đương nổi ngày Ngài đến, và ai đứng được khi Ngài hiện ra? Vì Ngài giống như lửa của thợ luyện, như tro thợ giặt. Ngài sẽ ngồi như kẻ luyện bạc và làm cho sạch; Ngài sẽ chùi các con trai Lê-vi, làm cho chúng nó sạch như vàng và bạc; chúng nó sẽ dâng của lễ cho Đức Giê-hô-va trong sự công bình. Bấy giờ của lễ của Giu-đa và của Giê-ru-sa-lem sẽ được đẹp lòng Đức Giê-hô-va, như những ngày xưa, và như những năm thượng cổ. Ta sẽ đến gần các người đang làm sự đoán xét, và ta sẽ vội vàng làm chứng nghịch cùng những kẻ đồng bóng, tà dâm, những kẻ thề dối, những kẻ gạt tiền công của người làm thuê, hiếp đáp kẻ góa bụa và kẻ mồ côi, những kẻ làm hại người khách lạ, và những kẻ không kính sợ ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Vì ta là Đức Giê-hô-va, ta không hề thay đổi; bởi cơ đó, các người là con trai Gia-cốp, chẳng bị diệt vong.

Trong lời tiên tri này, Đức Giê-hô-va đã tỏ ra rằng, Ngài không để Con một Ngài đến trong thế gian một mình đâu, nhưng chính Ngài sẽ ở trong Con của Ngài để thi hành kế hoạch cứu chuộc tuyển dân của Ngài.

Lời Đức Chúa Trời đã được công bố ra và ma quỷ biết rằng, Đức Giê-hô-va sẽ làm công việc này trong dân Y-sơ-ra-ên và chúng bắt đầu rình mò để giết hại Con một của Đức Chúa Trời và ma quỷ đã làm công việc này qua những người mang danh chức là thầy thông giáo, các thầy tế lễ cả trong thành Giê-ru-sa-lem.

Khi Chúa Jê-sus phán rằng: **Nếu các người muốn hiểu biết, thì ấy là Ê-li, là đáng phải đến.** (Ma-thi-ơ 11:14) Bản Kinh-Thánh King James version chép: ¹⁴And if ^{G1487}ye will ^{G2309}receive ^{G1209}it, this ^{G846}is Elias ^{G2243}, which ^{G3588}was for to come ^{G2064}. Có nghĩa là: **và nếu các người xác định (quyết định, thích thú, yêu mến) chấp nhận (tiếp thu, tiếp nhận, chấp nhận, nắm giữ lấy, không bác bỏ những sự đã được chép đó là đúng), thì những sự đã chép đó thì ấy là Ê-li đáng (đã được nói trước đó) phải đến.**

Chúa Jê-sus không phán bằng tiếng Hy-lạp, nhưng Ngài phán bằng tiếng Hê-bơ-rơ, vì Ngài ra từ dân Hê-bơ-rơ, nên khi Chúa Jê-sus phán về chính Ngài theo Danh của Ngài mà Đức Chúa Cha đã đặt cho là Jê-sus (như

Danh Ngài trong tiếng Hê-bơ-rơ cũng như trong tiếng Hy-lạp có nghĩa là: **Giê-hô-va là Đấng Cứu Chuộc**), thì người ta lại hiểu sai rằng Ngài đang nói về tiên tri Ê-li.

Ê-li trong tiếng Hê-bơ-rơ là chữ **אֵלִיָּהּ** - **Elijah**, số 452 ra từ chữ **אֵל** - **El**, số 410 và chữ **יָהּ** - **ayil**, số 352, có nghĩa là: **Giê-hô-va là Đức Chúa Trời, Đấng Tự Hữu, Hằng Hữu, Sức mạnh toàn năng, Quyền phép tối cao, Chiên con, Cột trụ, Cái cửa, Con đường, Người mạnh mẽ, Người lãnh đạo**;

Chúng ta hãy nhớ việc khi Đức Chúa Jêsus bị đóng đinh trên thập tự giá, trước khi Ngài trút linh hồn, Ngài có kêu danh Đức Chúa Cha rằng: **Đến giờ thứ sáu, khắp đất đều tối tăm mù mịt cho tới giờ thứ chín. Đến giờ thứ chín, Đức Chúa Jêsus kêu lớn tiếng rằng: Ê-lô-i, Ê-lô-i, lam-ma-sa-bách-ta-ni?** nghĩa là: **Đức Chúa Trời tôi ơi, Đức Chúa Trời tôi ơi, sao Ngài lìa bỏ tôi? Có mấy người đứng đó nghe vậy, thì nói rằng: Coi kìa, hấn kêu Ê-li.** (Mác 15:33-35)

Từ trên thập tự giá, bởi sự đau đớn quá kinh khủng nên khi Chúa Jêsus gọi Danh Cha và những người đứng bên dưới đất cách xa cây thập tự giá chỉ nghe được từ **Ê-lô-i** là chữ bao gồm hai chữ **אֵל** - **El**, số 410 và **יָהּ** - **ayil**, số 352, nghĩa là **Hỡi Đức Chúa Trời toàn năng, Đấng có quyền phép tối cao**; Khi Đức Chúa Jêsus kêu các Lời này, Ngài không gọi Cha ơi, nhưng Ngài kêu Đức Chúa Trời toàn năng, là Đấng đang ngồi trên toà để xét xử muôn dân, sao Ngài đành để cho Tôi bị như thế này. Trong giây phút nghiệt ngã này, bản năng của thân thể xác thịt Chúa Jêsus đã kêu cầu Đức Chúa Trời xem xét lại trường hợp của Ngài, **sao Quan án công bình lại để cho tôi, vốn vô tội, mà phải chịu hình phạt như kẻ làm những sự gian ác như vậy!**

Khi Chúa Jêsus nói với các môn đồ của Ngài cùng với đoàn dân đông đang ở chung quanh Ngài về việc của Giăng báp-tít, Chúa Jêsus đã thách thức người ta phải đối diện với sự phán xét của Đức Chúa Trời rằng: Các người đã vào nơi đồng vắng để làm gì? Vì tại nơi đó, các người đã thấy Giăng báp-tít làm công việc gì? Giăng báp-tít đã nói với các người điều gì? Các người có tai mà không nghe thấy điều gì ra từ miệng của Giăng báp-tít hay sao?

Chúa Jêsus đã cho người ta biết rằng, Giăng báp-tít đã đến thế gian này theo mạng lệnh của Đức Giê-hô-va và trách nhiệm của Giăng báp-tít là làm chứng về Con một của Đức Chúa Trời, tức là Đấng có Thần của Đức Giê-hô-va ngự trong mình và Con ấy sẽ đại diện cho Đức Giê-hô-va để thi hành điều đã được chép trong Kinh-Thánh, như các đấng tiên tri như Ê-sai, như Ma-la-chi đã nói trước về Ngài.

Danh Ê-li mà Đức Chúa Jêsus đã nói trong các Lời trên là nói về chính Ngài, chứ không phải là nói về tiên tri Ê-li như người ta đã hiểu sai.

Chúa Jêsus cũng đã chỉ ra cho người ta biết danh Ê-li mà Ngài đã phán đây là chính Ngài, nhưng người ta lại không nhận biết danh đó là nói về Ngài.

Mác 9:2-13: **Khỏi sáu ngày, Đức Chúa Jêsus đem Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng đi tẻ với Ngài lên núi cao; và Ngài hóa hình trước mặt ba người. Áo xống Ngài trở nên sáng rực và trắng tinh chói lòa, đến nỗi chẳng có thợ nhuộm nào ở thế gian nhuộm được trắng như vậy. Ê-li và Môi-se hiện ra, nói chuyện cùng Đức Chúa Jêsus. Phi-e-rơ bèn cất tiếng thưa cùng Đức Chúa Jêsus rằng: Lạy thầy, chúng ta ở đây tốt lắm; hãy đóng ba trại, một cái cho thầy, một cái cho Môi-se, và một cái cho Ê-li. Vì Phi-e-rơ không biết mình nói chi, tại cả ba đều sợ hãi. Lại có một đám mây bao phủ lấy; và từ đám mây có tiếng phán rằng: Người này là Con rất yêu dấu của ta, hãy vâng nghe người. Thành linh, các môn đồ ngó quanh quất, chẳng thấy ai nữa, chỉ còn một mình Đức Chúa Jêsus ở với mình mà thôi. Khi từ trên núi xuống, Ngài cấm môn đồ đừng nói lại với ai những điều mình đã thấy, cho đến chừng nào Con người từ kẻ chết sống lại. Vậy, môn đồ ghi nhớ lời ấy, và hỏi nhau sự từ kẻ chết sống lại là gì. Lại hỏi Ngài rằng: Sao các thầy thông giáo nói rằng: Ê-li phải đến trước? Ngài đáp rằng: Thật Ê-li phải đến trước sửa lại mọi việc. Vậy thì sao có chép về Con người rằng Ngài phải chịu khổ nhiều và bị khinh dể ư? Vả, ta nói cùng các người, Ê-li đã đến rồi, người ta đả người theo ý muốn mình, y như lời đã chép về việc người vậy.**

Nếu người ta chú ý về các Lời mà Đức Chúa Jêsus đã phán đây thì sẽ nhận biết danh Ê-li mà Chúa Jêsus đã nói là nói về Ngài chứ không phải là nói về tiên tri Ê-li, vì từ khi tiên tri Ê-li phải trở về trời, thì không có một chỗ nào chép rằng Ê-li sẽ trở lại, vì Đức Giê-hô-va giữ kín sự bí mật về các công việc Ngài sẽ làm đối với Môi-se và Ê-li, nên khi Chúa Jêsus nói rằng **Ê-li đã đến rồi, người ta đả người theo ý muốn mình, y như lời đã chép về việc người vậy**, ấy là Ngài nói về chính Ngài, Đấng có Thần của Đức Giê-hô-va ngự trong mình Ngài và Danh của Ngài là Jêsus, có nghĩa là trách nhiệm của Ngài là làm chứng về Giê-hô-va là Đấng Cứu Chuộc.

Ma-thi-ơ 11:13-19: Vì hết thầy các đấng tiên tri và sách luật đã nói trước cho đến đời Giăng. Nếu các người muốn hiểu biết, thì ấy là Ê-li, là đấng phải đến. Ai có tai mà nghe, hãy nghe. Ta sẽ sánh dòng dõi nầy với ai? Dòng dõi nầy giống như con trẻ ngồi giữa chợ, kêu la cùng bạn mình, mà rằng: Ta đã thổi sáo, mà bay không nhảy múa; ta đã than vãn, mà bay không khóc. Vì Giăng đã đến, không ăn, không uống, người ta nói rằng: Giăng bị quỷ ám. Con người đến, hay ăn hay uống, thì họ nói rằng: Kia, là người ham ăn mê uống, bạn bè với người thu thuế cùng kẻ xấu nét. Song le, sự khôn ngoan được xưng là phải, bởi những việc làm của sự ấy.

Chúa Jêsus phán: **Ai có tai mà nghe, hãy nghe.** Ấy là Ngài phán về cái tai của những người ra từ Đức Chúa Trời, chứ không phải cái tai của xác thịt, vì theo nguyên văn chép là: ¹⁵**He that hath**^{G2192} **ears**^{G3775} **to hear**^{G191}, **let him hear**^{G191}. Nghĩa là: *Người nào có tai mà nghe, hãy để người ấy nghe.* Lời Chúa phán đây không phải là ngẫu nhiên, nhưng là mạng lệnh cho hết thầy loài người cả xác thịt và tâm linh, nghĩa là mọi người có tai để nghe thì cũng phải để cho tâm linh của người ấy được nghe nữa, chớ ngăn trở, chớ kìm hãm. Mạng lệnh của Chúa Jêsus hằng còn đến muôn đời, ấy là khi Ngài đã phán các Lời của Ngài ra, thì mọi người đã tiếp nhận Lời của Ngài thì phải rao truyền cho những người chưa được nghe đó sẽ được nghe. Các tông đồ của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ phải nhắc lại cho người ta nhớ hết thầy các mạng lệnh mà người ấy đã được nghe qua Thánh-Linh của Đấng Christ.

Khi Chúa Jêsus phán: **Ta sẽ sánh dòng dõi nầy với ai?**

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ¹⁶**But whereunto**^{G5101} **shall I liken**^{G3666} **this**^{G5026} **generation**^{G1074}?

Có nghĩa là: *Nhưng cũng vì sự đó (sự nghe mà người ta nhận biết được) mà ta sẽ sánh dòng dõi (thế hệ, thời đại) nầy thế nào?* Chúa Jêsus đang phán về chính Ngài và thân thể của Ngài, tức là Hội-thánh của Ngài (là những người được chuộc bởi huyết của Ngài và được Thánh-Linh của Ngài lập thành Hội-thánh) sẽ tiếp tục thi hành công việc mà Đức Giê-hô-va đã giao cho, là thi sự cứu chuộc nhân loại lại cho Đức Giê-hô-va.

Chúng ta hãy nhớ lại lời tiên tri mà Đức Giê-hô-va đã cậy miệng tiên tri Ê-sai mà nói về chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ và dòng dõi của Ngài.

Ê-sai 53:10-11: Đức Giê-hô-va lấy làm vừa ý mà làm tổn thương người, và khiến gặp sự đau ốm. Sau khi đã dâng mạng sống người làm tế chuộc tội, người sẽ thấy dòng dõi mình; những ngày người sẽ thêm dài ra, và ý chỉ Đức Giê-hô-va nhờ tay người được thanh vượng. Người sẽ thấy kết quả của sự khốn khổ linh hồn mình, và lấy làm thỏa mãn. Tông đồ công bình của ta sẽ lấy sự thông biết về mình làm cho nhiều người được xưng công bình; và người sẽ gánh lấy tội lỗi họ.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định trước cho chức vụ của Con một Ngài sẽ được thịnh vượng và Con một của Đức Giê-hô-va sẽ có một dòng dõi được gọi theo Danh của Con một Đức Chúa Trời và chức vụ của Con một Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ chết, vì như đã chép rằng: **người sẽ thấy dòng dõi mình; những ngày người sẽ thêm dài ra, và ý chỉ Đức Giê-hô-va nhờ tay người được thanh vượng. Người sẽ thấy kết quả của sự khốn khổ linh hồn mình, và lấy làm thỏa mãn.**

Trước khi Chúa Jêsus phán rằng: **Ta sẽ sánh dòng dõi nầy với ai?** Thì Ngài đã nói rằng: **Vì hết thầy các đấng tiên tri và sách luật đã nói trước cho đến đời Giăng. Nếu các người muốn hiểu biết, thì ấy là Ê-li, là đấng phải đến. Ai có tai mà nghe, hãy nghe.**

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ¹³**For all**^{G3956} **the prophets**^{G4396} **and the law**^{G3551} **propheesied**^{G4395} **until**^{G2193} **John**^{G2491}. ¹⁴**And if**^{G1487} **ye will**^{G2309} **receive**^{G1209} **it, this**^{G846} **is Elias**^{G2243}, **which**^{G3588} **was for to come**^{G2064}. ¹⁵**He that hath**^{G2192} **ears**^{G3775} **to hear**^{G191}, **let him hear**^{G191}.

Có nghĩa là: *“Vì hết thầy đấng tiên tri và sách luật pháp đã nói trước cho đến đời Giăng báp-tít; và nếu các người xác định rằng các Lời đó là đúng và nếu các người không bác bỏ các Lời đó mà vui lòng tiếp nhận lấy các Lời đã chép đó, thì các Lời đã chép đó là nói về Ê-li, là Đấng phải đến. Người nào có tai mà nghe, hãy để người ấy nghe.”*

Đức Chúa Jêsus phán tiếp về mọi điều mà người ta sẽ làm cho Ngài (mà Ê-li, Đấng phải đến được Ngài nói đến trong thì giờ nầy): **Dòng dõi nầy giống như con trẻ ngồi giữa chợ, kêu la cùng bạn mình, mà rằng: Ta đã thổi sáo, mà bay không nhảy múa; ta đã than vãn, mà bay không khóc. Vì Giăng đã đến, không ăn, không uống, người ta nói rằng: Giăng bị quỷ ám. Con người đến, hay ăn hay uống, thì họ**

nói rằng: Kia, là người ham ăn mê uống, bạn bè với người thu thuế cùng kẻ xấu nết. Song le, sự khôn ngoan được xưng là phải, bởi những việc làm của sự ấy.

Đức Chúa Jêsus nói tiếp theo các lời nói về các đấng tiên tri đã nói cùng các sách luật pháp đã chép về Ngài đây, thì ấy là Chúa Jêsus nhắc lại Lời Đức Chúa Trời chép trong sách Châm ngôn mà chủ đề nói về Sự khôn ngoan của Đức Giê-hô-va.

Châm ngôn 1:20-33: Sự khôn ngoan hô lên ngoài đường, cất tiếng dội ra nơi phố chợ; Khôn ngoan kêu la ở đầu đường dọn dục ồn ào; Tại cửa thành, và nội trong thành người phán lời mình ra, mà rằng: Hỡi kẻ ngu dốt, các người sẽ mến sự ngu dại cho đến bao giờ? Kẻ nhạo báng sẽ ưa sự nhạo báng, và kẻ dại dột sẽ ghét sự tri thức cho đến chừng nào? Nhân vì ta trách các người, các người khá trở lại; Kia, ta sẽ đổ thần linh ta trên các người; Ta sẽ làm cho các người biết những lời của ta. Bởi vì ta kêu gọi, mà các người không khứng nghe, Ta giơ tay ta ra, lại chẳng có ai chủ ý; Nhưng các người đã bỏ hết lời khuyên dạy ta, không chịu lời quả trách ta; Nên trong lúc các người bị tai nạn, ta cũng sẽ chê cười, khi sự sợ hãi giáng cho các người, ắt ta sẽ nhạo báng; Khi sự sợ hãi các người xảy đến thành linh như gió bão, tai nạn xông vào các người như cơn trốt, và sự ngặt nghèo, khôn cực giáng trên các người. Bấy giờ chúng nó sẽ kêu cầu cùng ta, nhưng ta sẽ không đáp lời; Sáng sớm chúng nó sẽ tìm ta, nhưng không gặp được. Ấy bởi vì chúng nó ghét sự hiểu biết, không chọn lấy sự kính sợ Đức Giê-hô-va, cũng không muốn theo sự khuyên dạy ta, và chê bai các lời quả trách ta; Vì vậy chúng nó sẽ ăn bông trái của đường lối mình, và được no nê mưu chước của riêng mình. Vì sự bội nghịch của kẻ ngu dốt sẽ giết chúng nó, và sự yên ổn của kẻ dại dột sẽ làm hại cho chúng nó. Nhưng ai khứng nghe ta ắt sẽ ở an nhiên vô sự, được bình tịnh, không sợ tai họa nào.

Châm ngôn 1:20-33 là lời tiên tri về chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ, khi Ngài sẽ thi hành chức vụ trên đất này. Chúa Jêsus đã quả trách những người Pha-ri-si, các thầy thông giáo và những người mang danh là thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên, là những người đến nghe Lời Ngài giảng mà không chịu từ bỏ những sự cứng lòng, những sự kiêu ngạo cùng những sự nghi ngờ khỏi lòng họ, dù Ngài đã quả trách họ rất nặng, ấy không phải để sỉ nhục họ, nhưng là để chỉ cho họ thấy những tội lỗi đã và đang đồn luy cai trị trong lòng của họ và Ngài muốn họ ăn năn tội lỗi mình để nhận được sự tha thứ.

Trong câu 23, Đức Chúa Trời đã hứa rằng: **Nhân vì ta trách các người, các người khá trở lại; Kia, ta sẽ đổ thần linh ta trên các người; Ta sẽ làm cho các người biết những lời của ta.**

Lời tiên tri này được Chúa Jêsus nhắc lại với các môn đồ của mình trước khi Ngài bị người ta bắt và đóng đinh trên thập tự giá.

Giăng 14:15-20: Nếu các người yêu mến ta, thì giữ gìn các điều răn ta. Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người một Đấng Yên ủi khác, để ở với các người đời đời, tức là Thần lễ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các người biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các người và sẽ ở trong các người. Ta không để cho các người mồ côi đâu, ta sẽ đến cùng các người. Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy ta nữa, nhưng các người sẽ thấy ta; vì ta sống thì các người cũng sẽ sống. Nội ngày đó, các người sẽ nhận biết rằng ta ở trong Cha ta; các người ở trong ta, và ta ở trong các người. Ai có các điều răn của ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến ta; người nào yêu mến ta sẽ được Cha ta yêu lại, ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết ta.

Giăng 16:12-15: Ta còn có nhiều chuyện nói với các người nữa; nhưng bây giờ những điều đó cao quá sức các người. Lúc nào Thần lễ thật sẽ đến, thì Ngài dẫn các người vào mọi lẽ thật; vì Ngài không nói tự mình, nhưng nói mọi điều mình đã nghe, và tỏ bày cho các người những sự sẽ đến. Ấy chính Ngài sẽ làm sáng danh ta, vì Ngài sẽ lấy điều thuộc về ta mà rao bảo cho các người. Mọi sự Cha có, đều là của ta; nên ta nói rằng Ngài sẽ lấy điều thuộc về ta mà rao bảo cho các người vậy.

Những người Giu-đa trong dân Y-sơ-ra-ên đã bắt bớ Chúa Jêsus và người ta đã không tin Ngài là Con Đức Chúa Trời và càng không tin Ngài là Đấng Christ, ấy là bởi vì họ không yêu mến Lời Đức Chúa Trời và trong lòng của họ không có Lời Đức Chúa Trời cai trị. Cũng giống như những người Giu-đa khi xưa đã bắt bớ Chúa Jêsus, ngày nay cũng vẫn còn nhiều người tin Chúa thậm chí là những người mang danh chức của người rao giảng Tin-Lành cũng bắt bớ các tội tở của Đức Chúa Jêsus Christ (tức là họ đang bắt bớ Đấng đã sai các tội tở của Ngài đi rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời vậy) về các Lời của Đức Chúa Trời vậy. Vì Chúa Jêsus đã phán về dòng dõi ra từ Ngài sẽ làm công việc như Ngài đã làm và người ta cũng

sẽ không chịu nghe các lời mà các tội đồ của Ngài sẽ giảng vậy.

Rất nhiều người mang danh là người rao giảng Tin-Lành nhưng lại chối bỏ Lời Đức Chúa Trời, là các Lời đã chép trong Kinh-Thánh từ sách Sáng thế ký cho tới sách Ma-la-chi và theo họ thì các sách đó là của Cựu ước! Đã Cựu thì phải bỏ! Họ lấy lời trong thư của Phao-lô gửi cho người Giu-đa được chép trong sách Hê-bơ-rơ đoạn 8 rằng: **Đại ý điều chúng ta mới nói đó, là chúng ta có một thầy tế lễ thượng phẩm, ngồi bên hữu ngai của Đấng tôn nghiêm trong các tầng trời, làm chức việc nơi thánh và đền tạm thật, bởi Chúa dựng lên, không phải bởi một người nào. Phàm thầy tế lễ thượng phẩm đã được lập lên là để dâng lễ vật và hi sinh; vậy thì Đấng này cũng cần phải dâng vật gì. Nếu Ngài còn ở thế gian, thì Ngài chẳng phải là thầy tế lễ, vì ở thế gian có những thầy tế lễ dâng lễ vật theo luật pháp dạy, và giữ sự thờ phượng, sự thờ phượng đó chẳng qua là hình và bóng của những sự trên trời mà thôi, cũng như khi Môi-se gần dựng đền tạm, thì Đức Chúa Trời phán bảo rằng: Hãy cẩn thận, làm mọi việc theo như kiểu mẫu đã chỉ cho người tại trên núi. Nhưng thầy tế lễ thượng phẩm chúng ta đã được một chức vụ rất tôn trọng hơn, vì Ngài là Đấng trung bảo của giao ước tốt hơn, mà giao ước ấy lập lên trên lời hứa tốt hơn. Vì nếu ước thứ nhất không thiếu gì, thì chẳng có chỗ nào lập ước thứ hai. Vả, trong những lời này thật có ý trách, là lời Đức Chúa Trời phán cùng dân Giu-đa rằng: Chúa phán: kìa, nhật kỳ đến, khi đó ta sẽ cùng nhà Y-sơ-ra-ên và nhà Giu-đa lập một ước mới, không phải như ước ta đã lập với tổ tiên chúng nó, trong ngày ta cầm tay họ dẫn ra khỏi xứ Ê-díp-tô. Vì họ không bền giữ lời ước ta, Nên ta không đoái xem họ, ấy là lời Chúa phán. Chúa lại phán: Đây là lời ước mà ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó: Ta sẽ để luật pháp ta trong trí họ và ghi tạc vào lòng; Ta sẽ làm Đức Chúa Trời họ, họ sẽ làm dân ta. Trong vòng họ sẽ chẳng có ai dạy bảo công dân mình và anh em mình, rằng: Hãy nhìn biết Chúa; Vì hết thầy trong vòng họ, từ kẻ rất nhỏ cho đến kẻ rất lớn đều sẽ biết ta, nhân ta sẽ tha sự gian ác của họ, và không nhớ đến tội lỗi họ nữa. Gọi ước đó là mới, thì đã xưng ước trước là cũ; vả, điều chi đã cũ đã già, thì gần tiêu mất đi.** (Hê-bơ-rơ 8:1-13)

Thư tín của các sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ là những sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh cho từng sứ đồ liên quan đến chức vụ của họ hoạt động trên các Hội-thánh địa phương mà Đức Thánh-Linh đã cho phép họ gây dựng và mỗi Hội-thánh địa phương đều có các vấn đề khác nhau về sự hiểu biết về luật pháp và lễ thật của Lời Chúa và mỗi Hội-thánh địa phương đều có các hoàn cảnh khác nhau và các thư tín của các sứ đồ có tác dụng giải nghĩa, phân tích Lời Đức Chúa Trời cùng các Lời của Đức Chúa Jêsus Christ cho các Hội-thánh địa phương đó hiểu rõ ý nghĩa của Lời Chúa, mà vâng phục mệnh lệnh tối cao của Đức Chúa Trời.

Phao-lô đã luận rất rõ rằng: **Theo ơn Đức Chúa Trời ban cho tôi, tôi đã lập nền như một tay thợ khéo, mà có kẻ khác cất lên trên; nhưng ai nấy phải cẩn thận về sự mình xây trên nền đó. Vì, chẳng ai có thể lập một nền khác ngoài nền đã lập, là Đức Chúa Jêsus Christ. Nếu có kẻ lấy vàng, bạc, bửu thạch, gỗ, cỏ khô, rơm rạ mà xây trên nền ấy, thì công việc của mỗi người sẽ bày tỏ ra. Ngày đến sẽ tỏ tường công việc đó; nó sẽ trình ra trong lửa, và công việc của mỗi người đáng giá nào, lửa sẽ chỉ ra. Ví bằng công việc của ai xây trên nền được còn lại, thì thợ đó sẽ lãnh phần thưởng mình. Nếu công việc họ bị thiêu hủy, thì mất phần thưởng. Còn về phần người đó, sẽ được cứu, song dường như qua lửa vậy.** (1 Cô-rinh-tô 3:10-15)

Chúng ta hãy xem *Nền mà Đức Chúa Jêsus Christ đã lập đó là gì?*

Ma-thi-ơ 5:17-19: **Các người đừng tưởng ta đến đặng phá luật pháp hay là lời tiên tri; ta đến, không phải để phá, song để làm cho trọn. Vì ta nói thật cùng các người, đang khi trời đất chưa qua đi, thì một chấm một nét trong luật pháp cũng không qua đi được cho đến khi mọi sự được trọn. Vậy, ai hủy một điều cực nhỏ nào trong những điều răn này, và dạy người ta làm như vậy, thì sẽ bị xưng là cực nhỏ trong nước thiên đàng; còn như ai giữ những điều răn ấy, và dạy người ta nữa, thì sẽ được xưng là lớn trong nước thiên đàng.**

Giăng 10:34-36: **Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Trong luật pháp của các người há chẳng chép rằng: Ta đã phán: Các người là các thần, hay sao? Nếu luật pháp gọi những kẻ được lời Đức Chúa Trời phán đến là các thần, và nếu Kinh Thánh không thể bỏ được, thì ta đây, là Đấng Cha đã biệt ra thánh, và sai xuống thế gian, nói: Ta là Con Đức Chúa Trời, cơ sao các người cáo ta là nói lộng ngôn?**

Giăng 14:12-21: **Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, kẻ nào tin ta, cũng sẽ làm việc ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì ta đi về cùng Cha. Các người nhân danh ta mà cầu xin điều chi mặc dầu,**

ta sẽ làm cho, để Cha được sáng danh nơi Con. Nếu các người nhân danh ta xin điều chi, ta sẽ làm cho. Nếu các người yêu mến ta, thì giữ gìn các điều răn ta. Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người một Đấng Yên ủi khác, để ở với các người đời đời, tức là Thần lễ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các người biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các người và sẽ ở trong các người. Ta không để cho các người mồ côi đâu, ta sẽ đến cùng các người. Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy ta nữa, nhưng các người sẽ thấy ta; vì ta sống thì các người cũng sẽ sống. Nội ngày đó, các người sẽ nhận biết rằng ta ở trong Cha ta; các người ở trong ta, và ta ở trong các người. Ai có các điều răn của ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến ta; người nào yêu mến ta sẽ được Cha ta yêu lại, ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết ta.

Giăng 15:9-11: Như Cha đã yêu thương ta thế nào, ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương ta, cũng như chính ta đã vâng giữ các điều răn của Cha ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn.

Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian này giải bày Đức Chúa Cha cho chúng ta và Ngài làm chứng về Đức Chúa Cha và Danh của Đức Chúa Cha là Đức Giê-hô-va và Đức Giê-hô-va đang thi hành sự cứu chuộc nhân loại qua chức vụ của Con một Ngài và Danh của Con một Đức Chúa Trời là Lời của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng Ngài đến thế gian không phải để cất bỏ luật pháp hay là các lời tiên tri, nhưng là để làm cho vững lập, làm cho những sự đã chép đó *được rao giảng ra cách đầy đủ, trọn vẹn, làm cho người ta yêu thích luật pháp của Đức Chúa Trời, làm cho người ta tin được, làm cho người ta chấp nhận, làm cho được chứng minh là đúng, làm cho được hoàn thành điều đã phán ra, làm cho được ứng nghiệm, làm cho được ảnh hưởng, có tác dụng, làm cho thoả mãn sự tìm kiếm, làm trọn chức năng được giao cho...* và đó là ý nghĩa của chữ **làm cho trọn** trong Ma-thi-ơ đoạn 5 câu 17, đó là chữ πληρόω- plero, số 4137 của tiếng Hy-lạp (Greek).

Chúa Jêsus phán: **Vì Giăng đã đến, không ăn, không uống, người ta nói rằng: Giăng bị quỷ ám. Con người đến, hay ăn hay uống, thì họ nói rằng: Kia, là người ham ăn mê uống, bạn bè với người thu thuế cùng kẻ xấu nết. Song le, sự khôn ngoan được xưng là phải, bởi những việc làm của sự ấy.**

Đức Chúa Jêsus đang cáo trách những sự giả hình và kiêu ngạo của những người Giu-đa và những người Pha-ri-si cùng các thầy tế lễ cả trong thành Giê-ru-sa-lem khi người ta không nhìn mọi sự chung quanh mình bằng sự khôn ngoan mà Đức Chúa Trời đã ban cho những người thuộc về Ngài, là những sự mà những người thuộc về Đức Chúa Trời sẽ nhận được khi họ yêu mến luật pháp của Đức Chúa Trời.

Thật đáng buồn và sợ hãi thay cho những người mang danh là người tin Chúa mà lại không thấu hiểu Lời Đức Chúa Trời, vì khi Đức Chúa Trời ban luật pháp của Ngài cho loài người thì ấy là Đức Chúa Trời cũng đã sẵn lòng ban Thần của Ngài để giúp cho những người nào tin Ngài và yêu mến Lời của Ngài, hầu cho những người đó sẽ hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, cũng như khi Đức Chúa Trời ban phước cho loài người thì Đức Chúa Trời cũng đã ban cho loài người khả năng tiêu hoá các thứ trái cây mà Ngài đã tạo nên trên trái đất của Ngài vậy.

Người nào mang danh là người tin Chúa mà không hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời thì chính người ấy phải tự đoán xét lấy mình về việc tại sao người ấy lại không hiểu Lời Đức Chúa Trời?

Chúng ta hãy xem Kinh-Thánh chép gì về lý do nào khiến người ta không hiểu Lời Đức Chúa Trời.

Ê-sai 5:1-16: Ta sẽ hát cho bạn rất yêu dấu ta một bài ca của bạn yêu dấu ta về việc vườn nho người. Bạn rất yêu dấu ta có một vườn nho ở trên gò đất tốt. Người khai phá ra; cất bỏ những đá; trồng những gốc nho xinh tốt; dựng một cái tháp giữa vườn, và đào một nơi ép rượu. Vả, người mong rằng sẽ sanh trái nho; nhưng nó lại sanh trái nho hoang. Hỡi dân ở Giê-ru-sa-lem cùng người Giu-đa, vậy thì bây giờ ta xin các người hãy đoán xét giữa ta với vườn nho ta. Có điều chi nên làm cho vườn nho ta mà ta không làm cho nó chẳng? Có sao khi ta mong sanh trái nho, thì nó lại sanh trái nho hoang vậy? Nay, ta sẽ bảo các người về điều ta định làm cho vườn nho ta: Ta phá rào, nó sẽ bị cắn nuốt; ta hạ tường xuống, nó sẽ bị giày đạp. Ta sẽ để nó hoang loạn, chẳng tưới sửa, chẳng vun xới; nhưng tại đó sẽ mọc lên những gai gốc và chà chuôm; ta lại truyền cho mây đừng làm mưa xuống trên nó nữa. Vả, vườn nho của Đức Giê-hô-va vạn quân, ấy là nhà Y-sơ-ra-ên, và những người của Giu-đa tức là cây mà Ngài ưa thích. Ngài

trông họ được công chánh, mà nầy, có sự bạo ngược; trông được công bình, mà nầy, có tiếng kêu la. Khốn thay cho những kẻ thêm nhà vào nhà, thêm ruộng vào ruộng, cho đến chừng nào chẳng còn chỗ hở nữa, và các người ở một mình giữa xứ! Đức Giê-hô-va vạn quân có phán vào tai tôi những lời nầy: Thật nhiều nhà sẽ bỏ hoang, những nhà ấy lớn và đẹp mà chẳng có người ở! Ấy vậy, mười mẫu vườn nho chỉ sanh được một bát rượu; một ô-me hột giống chỉ được một ê-pha. Khốn thay cho kẻ dậy sớm dặng tìm kiếm rượu, chầy đến ban đêm, phát nóng vì rượu! Trong tiệc yến họ có những đàn cầm, đàn sắt, trống cơm, ống sáo và rượu nữa, nhưng chẳng thiết đến công việc Đức Giê-hô-va; họ chẳng xem xét công trình của tay Ngài. Vậy nên, dân ta phải bắt làm phu tù, vì không hiểu biết; kẻ sang nó chịu đói, chúng dân nó chịu khát. Vậy nên sự ham muốn của âm phủ đã rộng thêm, hả miệng vô ngần, sự vinh hiển nó, dân chúng nó, sự sang trọng nó và kẻ vui mừng giữa nó đều sa xuống đó. Kẻ hèn bị khuất; kẻ tôn trọng bị thấp hèn, con mắt người cao ngạo bị hạ xuống; song Đức Giê-hô-va vạn quân lên cao trong sự công chánh, Đức Chúa Trời là Đấng Thánh nên thánh trong sự công bình.

Ê-sai 59:1-9: Nầy, tay Đức Giê-hô-va chẳng trở nên ngắn mà không cứu được; tai Ngài cũng chẳng nặng nề mà không nghe được đâu. Nhưng ấy là sự gian ác các người làm xa cách mình với Đức Chúa Trời; và tội lỗi các người đã che khuất mặt Ngài khỏi các người, đến nỗi Ngài không nghe các người nữa. Vì tay các người đã ô uế bởi máu, ngón tay các người đã ô uế bởi tội ác; môi các người nói dối, lưỡi các người lằm bằm sự xấu xa. Trong các người chẳng có ai lấy lễ công bình mà kêu rêu; chẳng có ai lấy điều chân thật mà đối nại. Hết thấy đều cay sự hư không, nói lời dối trá, cửu mang điều ác và để ra tội trọng. Họ ấp trứng hổ mang và dệt màng nhện; ai ăn những trứng đó sẽ chết và nếu một cái trứng giập ra, sẽ nổ thành rắn lục. Những màng họ không dùng làm áo được, không thể mặc được hàng họ đã dệt ra; công việc họ là công việc đáng tội, tay họ làm những việc hung tàn. Chân họ chạy đến điều ác, nôn nả làm đổ máu vô tội; tư tưởng họ là tư tưởng gian tà, sự phá hại diệt vong là ở trên đường lối họ. Họ không biết đường bình an, trong đường họ đi không có sự công nghĩa. Họ tự làm những lối quanh co: ai đi trong đó thì chẳng biết sự bình an! Vậy nên sự công bình đã cách xa chúng ta, sự nhân nghĩa cũng không theo kịp chúng ta. Chúng ta trông mong sự sáng, mà sự tối tăm đây nầy, trông mong sự sáng láng, mà đi trong u ám.

Đức Chúa Jêsus đã chỉ ra cho những người Giu-đa thấy rằng: chính sự kiêu ngạo và sự ganh tỵ của họ đã hãm ép Nước Đức Chúa Trời, vì khi người ta ganh tỵ, thì họ sẽ mở cửa cho ma quỷ cầm buộc, thay vì nhận biết công việc thì người ta lại bối lộng tìm vết, để xét đoán công việc của người khác, là công việc thuộc thẩm quyền của Quan án công bình, là Đức Chúa Trời.

Ma quỷ vẫn sử dụng phương cách này để gây sự chia rẽ trong hàng ngũ những người hầu việc Chúa cho đến tận ngày nay, vì thế cho nên nhiều tội lỗi của Đức Chúa Jêsus Christ đã bị những người cai trị trong các Hội-thánh địa phương (nhưng chưa chịu sự cai trị của Đức Thánh-Linh), bắt bớ và người ta đã không nhìn vào các bông trái của Đức Thánh-Linh được thể hiện qua chức vụ của những tội lỗi của Đức Chúa Jêsus Christ, mà người ta chỉ tập trung vào việc tìm kiếm những sự thuộc về xác thịt như lời nói, thái độ, phong cách sống, đời tư... để vu cáo, xuyên tạc, mục đích là để những người khác nghi ngờ chức vụ các tội lỗi của Đức Chúa Jêsus Christ. Những kẻ gây ra những sự bắt bớ đó đang tấn công vào công việc của Đức Thánh-Linh chứ không phải chỉ là tấn công những người được Đức Thánh-Linh sử dụng mà thôi và công việc đó là cực ác.

Đức Chúa Jêsus đã phán rằng: **Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được: cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà. Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, dặng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời.** (Ma-thi-ơ 5:14-16)

Khi người tin Chúa đã nhận được sự sáng thật của Lời Đức Chúa Trời, thì trách nhiệm của người đó là phải làm chứng về sự sáng, tức là phải làm chứng về mọi sự mà mình đã nhận được từ nơi Đức Chúa Jêsus Christ. Vậy thì việc người tin Chúa phải tiếp cận với những người chưa tin Chúa là việc cần phải làm (vì Lời Đức Chúa Trời gọi những người chưa tin Chúa kẻ có tội) để truyền bá sự sáng thật của Đức Chúa Trời cho những người ấy, với mục đích để đem sự cứu rỗi đến cho họ và như vậy, công việc tiếp cận những người có tội không phải là bất hợp pháp như những người Pha-ri-si và những người Giu-đa đã soi mói và bắt bớ Đức Chúa Jêsus, khi họ thấy Ngài vào trong nhà kẻ có tội để dùng bữa.

Giăng 1:4-5: Trong Ngài có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. Sự sáng soi trong tối tăm, tối tăm chẳng hề nhận lấy sự sáng.

Trong thực tế, Đức Chúa Jêsus không hề kết **bạn bè với người thu thuế cùng kẻ xấu nết** như những người Giu-đa đã vu cáo Ngài, nhưng Ngài đã gọi các môn đồ của Ngài, tức là những người đã bền lòng theo Ngài trong mọi sự thử thách và làm theo các Lời mà Ngài đã phán dạy, là bạn hữu Ngài:

Giăng 15:14-16: Ví thử các người làm theo điều ta dạy, thì các người là bạn hữu ta. Ta chẳng gọi các người là đầy tớ nữa, vì đầy tớ chẳng biết điều chủ mình làm; nhưng ta đã gọi các người là bạn hữu ta, vì ta từng tỏ cho các người biết mọi điều ta đã nghe nơi Cha ta. Ấy chẳng phải các người đã chọn ta, bèn là ta đã chọn và lập các người, để các người đi và kết quả, hầu cho trái các người thường đậu luôn: lại cũng cho mọi điều các người sẽ nhân danh ta cầu xin Cha, thì Ngài ban cho các người.

Chúa Jêsus đã phán điều này cũng như Cha Ngài, là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán, khi Ngài gọi Áp-ra-ham là bạn hữu Ngài.

Ê-sai 41:8: Nhưng, hỡi Y-sơ-ra-ên, người là tôi tớ ta, còn người, Gia-cốp, là kẻ ta đã chọn, dòng giống của Áp-ra-ham, bạn ta;

Khi Đức Chúa Jêsus thi hành chức vụ, Ngài đã phán rằng: **“Ta là bánh của sự sống. Tổ phụ các người đã ăn ma-na trong đồng vắng, rồi cũng chết. Đây là bánh từ trời xuống, hầu cho ai ăn chẳng hề chết. Ta là bánh hằng sống từ trên trời xuống; nếu ai ăn bánh ấy, thì sẽ sống vô cùng; và bánh mà ta sẽ ban cho vì sự sống của thế gian tức là thịt ta. Bởi đó, các người Giu-đa cãi lẽ với nhau, mà rằng: Lẽ nào người này lấy thịt mình cho chúng ta ăn sao? Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, nếu các người không ăn thịt của Con người, cùng không uống huyết Ngài, thì chẳng có sự sống trong các người đâu. Ai ăn thịt và uống huyết ta thì được sự sống đời đời; nơi ngày sau rốt, ta sẽ khiến người đó sống lại. Vì thịt ta thật là đồ ăn, huyết ta thật là đồ uống. Người nào ăn thịt ta và uống huyết ta, thì ở trong ta, và ta ở trong người. Như Cha, là Đấng hằng sống, đã sai ta đến, và ta sống bởi Cha; cũng một thể ấy, người nào ăn ta, sẽ sống bởi ta vậy. Đây là bánh từ trên trời xuống. Bánh đó chẳng phải như ma-na mà tổ phụ các người đã ăn, rồi cũng chết; kẻ nào ăn bánh này sẽ sống đời đời. Đức Chúa Jêsus phán những điều đó lúc dạy dỗ trong nhà hội tại thành Ca-bê-na-um. Có nhiều môn đồ nghe Ngài, thì nói rằng: Lời này thật khó; ai nghe được? Nhưng Đức Chúa Jêsus tự mình biết môn đồ lầm bầm về việc đó, bèn phán rằng: Điều đó xui các người vấp phạm sao? Vậy, nếu các người thấy Con người lên nơi Ngài vốn ở khi trước thì thế nào? Ấy là thần linh làm cho sống, xác thịt chẳng ích chi. Những lời ta phán cùng các người đều là thần linh và sự sống.”** (Giăng 6:48-63)

Các Lời mà Đức Chúa Jêsus đã phán dạy người ta đều là sự trải nghiệm, xem ai là người thật sự yêu mến Đức Chúa Trời và tôn trọng các mạng lệnh của Ngài và đó là điều mà Đức Chúa Jêsus đã từng phán với tổng đốc Phi-lát rằng: **Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Thật như lời, ta là vua. Nay, vì sao ta đã sanh và vì sao ta đã giáng thế: ấy là để làm chứng cho lẽ thật. Hễ ai thuộc về lẽ thật thì nghe lấy tiếng ta.** (Giăng 18:37b)

Gọi là sự trải nghiệm nghĩa là sự kiểm duyệt trong hết thấy những người được gọi là tuyển dân của Đức Chúa Trời, là những người được nhận lãnh luật pháp của Đức Chúa Trời, xem ai là người thật sự kính sợ Đức Chúa Trời và yêu mến luật pháp của Ngài, vì nếu người nào yêu mến luật pháp của Đức Chúa Trời thì người ấy sẽ nhận được sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời dùng Lời của Ngài để tạo nên muôn vật và người ta có thể thấy được sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời qua các công việc của Ngài và Đức Chúa Trời đã ban luật pháp của Ngài cho loài người ấy là để cứu chuộc loài người và trang bị sự khôn ngoan của Ngài cho những người hết lòng trở lại với Ngài, hầu cho những người ấy được xưng là con Đức Chúa Trời.

Phục truyền luật lệ ký 4:1-9: Hỡi Y-sơ-ra-ên, bây giờ hãy nghe những mạng lệnh và luật lệ mà ta dạy các người; hãy làm theo, để các người được sống và vào xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ các người ban cho các người nhận được. Các người chớ thêm chi và đừng bớt chi về điều ta truyền cho, để giữ theo các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người mà ta đã truyền. Nhân dịp của Ba-anh-Phê-o, mắt các người đã thấy điều Đức Giê-hô-va đã làm; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người có diệt khỏi giữa người mọi kẻ tin theo Ba-anh-Phê-o. Còn các người, là những kẻ vẫn theo Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, ngày nay hết thấy còn sống. Nay đây, ta đã dạy các người những mạng lệnh và luật lệ y như Giê-hô-va Đức Chúa Trời ta đã phán dặn ta, để các người làm theo ở giữa xứ mình sẽ vào dâng nhận lấy. Vậy, các người phải giữ làm theo các mạng lệnh và luật lệ này; vì ấy là sự khôn ngoan và sự thông sáng của các người trước mặt các dân tộc; họ nghe nói về các luật lệ này, sẽ nói rằng: Dân này là một dân khôn ngoan và thông sáng không hai! Vả chẳng, há có dân lớn nào mà có các thần mình gần

như chúng ta có Giê-hô-va Đức Chúa Trời gần chúng ta, mọi khi chúng ta cầu khẩn Ngài chẳng? Lại, há có nước lớn nào có những mạng lệnh và luật lệ công bình như cả luật pháp này, mà ngày nay ta đặt trước mặt các người chẳng? Chỉ hãy giữ lấy người, lo canh cẩn thận linh hồn mình, e người quên những điều mà mắt mình đã thấy, hầu cho chẳng một ngày nào của đời người những điều đó lìa khỏi lòng người: phải dạy cho các con và cháu người.

Châm ngôn 4:1-13: Hỡi các con, hãy nghe lời khuyên dạy của một người cha, khá chú ý vào, hầu cho biết sự thông sáng; Vì ta ban cho các con một đạo lý tốt lành; Chớ lìa bỏ lời dạy dỗ của ta. Khi còn thơ ấu, ta là con trai của cha ta, một đứa con một của mẹ ta yêu mến. Cha ta có dạy ta rằng: Lòng con khá ghi nhớ các lời ta; Hãy gìn giữ mạng lệnh ta, thì con sẽ được sống. Khá cầu lấy sự khôn ngoan, khá cầu lấy sự thông sáng, chớ quên, chớ xây bỏ các lời của miệng ta; Đừng lìa bỏ sự khôn ngoan, ắt người sẽ gìn giữ con; Hãy yêu mến người, thì người sẽ phù hộ con. Sự khôn ngoan là điều cần nhất; vậy, khá cầu lấy sự khôn ngoan; Hãy dùng hết của con đã được mà mua sự thông sáng. Hãy tôn tặng sự khôn ngoan, thì sự khôn ngoan sẽ thăng con lên, làm cho con được vinh hiển, khi con hoài niệm đến. Sự khôn ngoan sẽ đội trên đầu con một dây hoa mỹ, và ban cho con một mào triều thiên vinh quang. Hỡi con, hãy nghe và tiếp nhận các lời ta; Thì năm tháng của đời con sẽ được thêm nhiều lên. Ta đã dạy dỗ con đường khôn ngoan, dẫn con đi trong các lối ngay thẳng. Khi con đi, bước chân con sẽ không ngập ngừng, và khi con chạy, con sẽ không vấp ngã. Hãy nắm chắc điều khuyên dạy, chớ buông ra; Khá gìn giữ nó, vì là sự sống của con.

Dân Y-sơ-ra-ên đã có một thời kỳ tự hào về sự khôn ngoan vua Sa-lô-môn và người ta đã từng tự hào về những công trình mà vua Sa-lô-môn đã xây dựng nên, mà người ta quên rằng, nếu chẳng phải bởi Đức Chúa Trời ban cho người sự khôn ngoan, thì vua Sa-lô-môn chẳng có thể làm được điều gì cả.

Đức Chúa Jêsus đã từng quở trách những người Pha-ri-si về những sự mà họ đã tôn trọng mà lại không nhận biết Ngài là Đấng đã ban cho những sự khôn ngoan đó cho Sa-lô-môn.

Ma-thi-ơ 12:42: **Đến ngày phán xét, nữ hoàng nam phương sẽ đứng dậy với dòng dõi này mà lên án nó, vì người từ nơi cùng trái đất đến nghe lời khôn ngoan vua Sa-lô-môn; mà đây này, có một người tôn trọng hơn vua Sa-lô-môn!**

Các môn đồ của Giảng báp-tít đã không nhận biết Đức Chúa Jêsus là Đấng Christ và rất nhiều người Giu-đa khoe mình là tuyển dân của Đức Chúa Trời nhưng họ lại không có được các bằng chứng thật để chỉ ra rằng họ thật là tuyển dân của Đức Chúa Trời! Cũng một lẽ đó, rất nhiều người xưng mình là Cơ-đốc nhân nhưng họ lại không có các bằng chứng chỉ ra rằng họ là môn đồ của Đấng Christ (*Cơ-đốc nhân có nghĩa là môn đồ của Đấng chịu xức dầu* - xem Công vụ các sứ đồ 11:25-26).

Đức Chúa Trời đã từng phán với những người mang danh là tuyển dân của Ngài, tức là những người mà Đức Giê-hô-va yêu thích rằng: **họ không phải là tuyển dân của Ngài**, vì nếu họ là tuyển dân của Ngài thì trái của họ phải là trái nho (*ngọt*) của Ngài trồng, nhưng họ lại là trái **nhô hoang** (xem Ê-sai 5:2).

Đức Chúa Trời đã ban luật pháp của Ngài (Lời Đức Chúa Trời là luật pháp) cho loài người, ấy là để cứu chuộc loài người và trách nhiệm của loài người là phải tiếp nhận luật pháp của Đức Chúa Trời và làm theo mà được nhận lãnh quyền phép của Đức Chúa Trời có trong Lời của Ngài và nhờ quyền phép đó mà thanh tẩy mọi tội lỗi trong người ta và khiến cho tâm linh người ta được sống lại và được trang bị lại tất cả mọi sự mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người từ lúc ban đầu trong Đức Chúa Trời, tức là từ trước muôn đời trong ý đã định của Đức Chúa Trời, mà sự khôn ngoan chính là điều mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người từ trước khi A-đam được tạo dựng nên.

Ê-phê-sô 3:1-12: **Ấy bởi điều đó, mà tôi, Phao-lô, vì anh em là người ngoại mà làm kẻ tù của Đức Chúa Jêsus Christ. Vả, anh em có nghe Đức Chúa Trời ban chúc cho tôi, là ân điển mà Ngài vì anh em phó cho tôi, thể nào bởi sự tỏ ra, tôi đã hiểu biết điều mâu nhiệm mà tôi mới bày tỏ cùng anh em mấy lời. Đọc đến thì anh em có thể rõ sự hiểu biết của tôi về lẽ mâu nhiệm của Đấng Christ, là lẽ mâu nhiệm trong các đời khác, chưa từng phát lộ cho con cái loài người, mà bây giờ đã được Đức Thánh Linh tỏ ra cho các sứ đồ thánh và tiên tri của Ngài. Lẽ mâu nhiệm đó tức là: Dân ngoại là kẻ đồng kẻ tự, là các chi của đồng một thể, đều có phần chung với chúng ta về lời hứa đã nhờ Tin Lành mà lập trong Đức Chúa Jêsus Christ; còn tôi đã trở nên kẻ giúp việc Tin Lành ấy cứ sự ban cho của ân điển Đức Chúa Trời, là ân điển đã ban cho tôi bởi công hiệu của quyền phép Ngài. Phải, ân điển đó đã ban**

cho tôi, là kẻ hèn hơn hết mọi thánh đồ, để rao truyền cho dân ngoại sự giàu có không dò được của Đấng Christ, và soi sáng cho mọi người biết sự phân phát lẽ mầu nhiệm, từ đời thượng cổ đã giấu kín trong Đức Chúa Trời là Đấng dựng nên muôn vật. Ấy vậy, hiện nay sự khôn sáng mọi đường của Đức Chúa Trời cậy Hội thánh mà bày tỏ ra cho những kẻ làm đầu và những kẻ cầm quyền trong các nơi trên trời, theo ý định đời đời của Ngài đã làm xong trong Đức Chúa Jêsu Christ, Chúa chúng ta, trong Ngài chúng ta nhờ đức tin đến Ngài mà được tự do đến gần Đức Chúa Trời cách dạn dĩ.

Hết thấy các đấng tiên tri, các tôi tớ được xúc dầu của Đức Chúa Trời đã hầu việc Đức Chúa Trời cách trung thành và thành công, đều nhờ quyền phép sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời ở trong họ mà khiến họ làm được những sự ấy, cũng như đối với các sứ đồ của Đức Chúa Jêsu Christ vậy và đó là bông trái của sự khôn ngoan hành động cách có quyền phép ở trong họ, như Chúa Jêsu đã phán với các môn đồ của Ngài.

Giăng 15:16: Ấy chẳng phải các người đã chọn ta, bèn là ta đã chọn và lập các người, để các người đi và kết quả, hầu cho trái các người thường đậu luôn: lại cũng cho mọi điều các người sẽ nhân danh ta cầu xin Cha, thì Ngài ban cho các người.

Ma-thi-ơ 11:19b: Song le, sự khôn ngoan được xưng là phải, bởi những việc làm của sự ấy.

Bản Kinh-Thánh King James version chép: **But wisdom^{G4678} is justified^{G1344} of her children^{G5043}.**

Có nghĩa là: *Những sự khôn ngoan được chứng minh (được công nhận, được khẳng định, được tôn trọng, được bày tỏ ra) là đúng bởi những bông trái (thành quả, công việc) của mình.*

Đức Chúa Jêsu đã khẳng định rằng, cho dù người ta có làm bất luận điều gì nhằm hãm ép công việc của Nước Đức Chúa Trời, ngăn trở công việc của Nước Đức Chúa Trời (mà Đức Chúa Jêsu Christ là Đấng ban Nước Đức Chúa Trời cho những người thuộc về Ngài ở trên đất này) thì sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời vẫn hoàn thành công việc mà Đức Chúa Trời đã giao phó cho, mà chính Đức Chúa Jêsu Christ là sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời.

1 Cô-rinh-tô 1:1-31: Phao-lô, theo ý Đức Chúa Trời, được gọi làm sứ đồ của Đức Chúa Jêsu Christ, cùng Sốt-then, anh em chúng ta, gửi cho Hội thánh Đức Chúa Trời tại thành Cô-rinh-tô, tức là cho những người đã được nên thánh trong Đức Chúa Jêsu Christ, được gọi làm thánh đồ, lại cho mọi người bất luận ở nơi nào, cầu khẩn danh Đức Chúa Jêsu Christ chúng ta, là Chúa của những người ấy và của chúng ta: nguyên xin anh em được ân điển và sự bình an ban cho bởi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và bởi Đức Chúa Jêsu Christ! Tôi hằng vì anh em tạ ơn Đức Chúa Trời, bởi cố anh em đã được Đức Chúa Trời ban ơn trong Đức Chúa Jêsu Christ; vì chúng anh em đã được dư dật về mọi điều ban cho, cả lời nói và sự hiểu biết, như lời chứng về Đấng Christ đã được vững bền ở giữa anh em. Anh em đang trông đợi kỳ Đức Chúa Jêsu Christ chúng ta hiện đến, cũng chẳng thiếu một ơn nào. Ngài sẽ khiến anh em được vững bền đến cuối cùng, để khỏi bị quở trách trong ngày của Đức Chúa Jêsu Christ chúng ta. Đức Chúa Trời là thành tín, Ngài đã gọi anh em được thông công với Con Ngài là Đức Chúa Jêsu Christ, Chúa chúng ta. Hỡi anh em, tôi nhân danh Đức Chúa Jêsu Christ chúng ta, khuyên anh em hãy đều phải đồng một tiếng nói với nhau, chớ phân rẽ nhau ra, nhưng phải hiệp một ý một lòng cùng nhau. Vì, hỡi anh em, bởi người nhà Cơ-lô-ê, tôi có được tin rằng trong anh em có sự tranh cạnh. Tôi có ý nói rằng trong anh em mỗi người nói như vậy: Ta là môn đồ của Phao-lô; ta là của A-bô-lô, -ta là của Sê-pha, -ta là của Đấng Christ. Đấng Christ bị phân rẽ ra sao? Có phải Phao-lô đã chịu đóng đinh trên cây thập tự thế cho anh em, hay là anh em đã nhân danh Phao-lô mà chịu phép báp tem sao? Tôi tạ ơn Đức Chúa Trời, vì ngoài Cơ-rít-bu và Gai-út, tôi chưa từng làm phép báp tem cho ai trong anh em, hầu cho chẳng ai nói rằng anh em đã nhân danh tôi mà chịu phép báp tem. Tôi cũng đã làm phép báp tem cho người nhà Sê-pha-na; ngoài nhà đó, tôi chẳng biết mình đã làm phép báp tem cho ai nữa. Thật vậy, Đấng Christ đã sai tôi, chẳng phải để làm phép báp tem đâu, nhưng để rao giảng Tin Lành, và chẳng dùng sự khôn khéo mà giảng, kéo thập tự giá của Đấng Christ ra vô ích. Bởi vì lời giảng về thập tự giá, thì những người hư mất cho là điên dại; song về phần chúng ta, là kẻ được cứu chuộc, thì cho là quyền phép của Đức Chúa Trời. Cũng có lời chép rằng: Ta sẽ hủy phá sự khôn ngoan của người khôn ngoan, Tiêu trừ sự thạo biết của người thạo biết. Người khôn ngoan ở đâu? Thầy thông giáo ở đâu? Người biện luận đời nay ở đâu? Có phải Đức Chúa Trời đã làm cho sự khôn ngoan của thế gian ra đồ dại không? Vì, tại thế gian cậy sự khôn ngoan mình, chẳng nhờ sự khôn ngoan Đức Chúa Trời mà nhận biết Đức Chúa Trời, nên Ngài đành lòng dùng sự giảng đồ dại của chúng ta mà cứu rỗi những

người tin cậy. Vả, đương khi người Giu-đa đòi phép lạ, người Gờ-réc tìm sự khôn ngoan, thì chúng ta giảng Đấng Christ bị đóng đinh trên cây thập tự, là sự người Giu-đa lấy làm gương xấu, dân ngoại cho là đồ đại; song le, về những người được gọi, bất luận người Giu-đa hay người Gờ-réc, thì Đấng Christ là quyền phép của Đức Chúa Trời và sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời. Bởi vì sự đồ đại của Đức Chúa Trời là khôn sáng hơn người ta, và sự yếu đuối của Đức Chúa Trời là mạnh hơn người ta. Hỡi anh em, hãy suy xét rằng ở giữa anh em là kẻ đã được gọi, không có nhiều người khôn ngoan theo xác thịt, chẳng nhiều kẻ quyền thế, chẳng nhiều kẻ sang trọng. Nhưng Đức Chúa Trời đã chọn những sự đại ở thế gian để làm hổ thẹn những kẻ khôn; Đức Chúa Trời đã chọn những sự yếu ở thế gian để làm hổ thẹn những sự mạnh; Đức Chúa Trời đã chọn những sự hèn hạ và khinh bỉ ở thế gian, cùng những sự không có, hầu cho làm những sự có ra không có, để chẳng ai khoe mình trước mặt Đức Chúa Trời. Vả, ấy là nhờ Ngài mà anh em ở trong Đức Chúa Jêsus Christ, là Đấng mà Đức Chúa Trời đã làm nên sự khôn ngoan, sự công bình, sự nên thánh, và sự cứu chuộc cho chúng ta; hầu cho, như có lời chép rằng: Ai khoe mình, hãy khoe mình trong Chúa.

Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian này để ban chính Ngài cho những người nào nghe đến Danh Ngài mà tin cậy, yêu mến, vâng giữ và làm theo các Lời của Ngài, vì ấy là ý muốn của Đức Chúa Trời ban sự khôn ngoan của Ngài cho những người yêu mến Lời của Ngài vậy. Nếu chúng ta nhận được sự ban cho của Đức Chúa Jêsus Christ thì chúng ta cũng nhận được tâm trí của Đấng Christ vậy, nhờ đó mà chúng ta có thể đến gần Đức Chúa Trời và hiểu được ý muốn của Đức Chúa Trời.

1 Cô-rinh-tô 2:7-16: Chúng tôi giảng sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, là sự mầu nhiệm kín giấu, mà từ trước các đời, Đức Chúa Trời đã định sẵn cho sự vinh hiển chúng ta. Trong những người cai quản đời này chẳng ai từng biết sự đó; bởi chưng, nếu đã biết thì họ chẳng đóng đinh Chúa vinh hiển trên cây thập tự đâu. Song le, như có chép rằng: Ấy là sự mắt chưa thấy, tai chưa nghe, và lòng người chưa nghĩ đến, nhưng Đức Chúa Trời đã sắp sẵn điều ấy cho những người yêu mến Ngài. Đức Chúa Trời đã dùng Đức Thánh Linh để bày tỏ những sự đó cho chúng ta, vì Đức Thánh Linh dò xét mọi sự, cả đến sự sâu nhiệm của Đức Chúa Trời nữa. Vả, nếu không phải là thần linh trong lòng người, thì ai biết sự trong lòng người? Cũng một lẽ ấy, nếu không phải là Thánh Linh của Đức Chúa Trời, thì chẳng ai biết sự trong Đức Chúa Trời. Về phần chúng ta, chúng ta chẳng nhận lấy thần thế gian, nhưng đã nhận lấy Thánh Linh từ Đức Chúa Trời đến, hầu được hiểu biết những ơn mà chúng ta nhận lãnh bởi Đức Chúa Trời; chúng ta nói về ơn đó, không cậy lời nói mà sự khôn ngoan của loài người đã dạy đâu, song cậy sự khôn ngoan mà Đức Thánh Linh đã dạy, dùng tiếng thiêng liêng (*thuộc linh*) để giải bày sự thiêng liêng (*thuộc linh*). Vả, người có tánh xác thịt không nhận được những sự thuộc về Thánh Linh của Đức Chúa Trời; bởi chưng người đó coi sự ấy như là sự đồ đại, và không có thể hiểu được, vì phải xem xét cách thiêng liêng (*thuộc linh*). Nhưng người có tánh thiêng liêng (*thuộc linh*) xử đoán mọi sự, và chính mình không bị ai xử đoán. Vì ai đã biết ý Chúa, đặng dạy dỗ Ngài? Nhưng phần chúng ta, thì có ý (*tâm trí*) của Đấng Christ.